

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-7Er/600/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8610205108
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Simona Perátová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8610205108.4

Uznesenie

Okresný súd Bardejov vo veci exekučného konania oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E. F., o vymozenie pohľadávky vo výške 968,61 eura s príslušenstvom, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 30, 811 01 Bratislava, ako náhradník pôvodného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD., pod sp. zn. EX 10744/10, o zastavení exekučného konania po zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, takto

rozhodol:

I. Exekučné konanie zastavuje.

II. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 19,92 eura a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnenému náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Ľuda Zúbka 2, 841 01 Bratislava, IČO: 42 176 778, na strane povinného náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Svidník č. k. SK-7Er/600/2010-66 zo dňa 13. 03. 2013 zamietol tunajší súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane povinného. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 2CoE/110/2014-87 zo dňa 18. 12. 2014 potvrdil vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Svidník vo výroku o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Uvedené uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 21. 11. 2023.

2. Podľa § 44 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31. 03. 2017,) ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

3. Keďže rozhodnutie, ktorým sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, nadobudlo právoplatnosť, súd aj bez návrhu a v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením exekučné konanie zastavil.

4. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

5. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

6. Podľa § 47 ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

7. Podľa § 21a vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice je 16,60 eura.

8. Súd aj so zreteľom na skutočnosť, že súčasné exekučné konanie nedosiahlo štádium exekúcie, prijal záver, že exekútor má nárok na určitú formu náhrady trov, ktoré mu oprávnené vznikli v súvislosti s podanou žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá ako už bolo uvedené bola právoplatne zamietnutá. V tejto súvislosti súd primerane postupoval podľa ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, ako aj v zmysle Vyhlášky, ale v obmedzenej miere, nakoľko konanie nedošlo do štádia výkonu exekúcie po udelení poverenia na vykonanie exekúcie.

9. Súd preto súdnemu exekútorovi priznal trovy exekučného konania vo výške 16,60 eura za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice. Vzhľadom k tomu, že súdny exekútor je platiteľom DPH, súd mu v zmysle § 196 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/ zvýšil priznanú odmenu a náhrady o 20 %, teda o 3,32 eura.

10. Z uznesenia tunajšieho súdu č. k. SK-7Er/600/2010-66 zo dňa 13. 03. 2013 vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. Na úhradu priznaných nevyhnutných trov exekútora súd zaviazal oprávneného, pretože žiadosť exekútora bola zamietnutá z dôvodu, že oprávnený sa domáhal výkonu exekúcie na základe nespôsobilého a nevykonateľného exekučného titulu, čím zavinil zastavenie exekúcie.

11. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku /v znení účinnom do 31. 03. 2017/, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Nakoľko oprávnený, ktorý si uplatnil trovy exekučného konania v návrhu na vykonanie exekúcie, v konaní úspech nemal, súd vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia mu náhradu trov konania nepriznal.

14. Súd sa následne zaoberal aj trovami právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Ľuda Zúbka 2, 841 01 Bratislava, IČO: 42 176 778 (ďalej len „Vedľajší účastník“), nakoľko Okresný súd Svidník uznesením č. k. SK-7Er/600/2010 – 66 zo dňa 13. 03. 2013 zmenil svoje predchádzajúce uznesenie, ktorým zamietol návrh na vstup vedľajšieho účastníka na strane povinného do konania s odôvodnením, že vedľajší účastník je subjektom konania a sú splnené všetky podmienky na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania. Súd vzhľadom k uvedenému rozhodoval aj o trovách konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi.

15. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si v podaní zo dňa 22. 04. 2013 vyčíslil trovy konania spolu vo výške 119,57 eura a to nasledovne: 1. náhrada trov právneho zastupovania za tri úkony právnej služby vo výške 99,64 eura, ktoré tvoria: - prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 25,73 eura a režijný paušál vo výške 7,41 eura, - návrh vedľajšieho účastníka vo výške 25,73 eura a režijný paušál vo výške 7,41 eura, - podanie odvolania proti uzneseniu vo výške 25,73 eura a režijný paušál vo výške 7,63 eura, zvýšené o DPH 20% vo výške 19,93 eura.

16. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17. V prejednávanej veci súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov zastaveného exekučného konania priznať nemohol. Požadované trovy vedľajšieho účastníka totiž nie sú trovami, na náhradu ktorých by

súd mohol zaviazat' oprávneného, lebo na to nie je splnená jedna zo základných zákonných podmienok na ich priznanie, a to účelnosť vynaloženia uvedených trov. Predmetom náhrady môžu byť iba trovy, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (v tejto súvislosti vid' napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Obo 6/2009 zo dňa 30.1.2009). Súd nijako nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie advokátom. Trovy vynaložené v tomto exekučnom konaní v súvislosti s úkonmi právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia, návrh a odvolanie“ však súd vzhľadom k štádiu v ktorom sa toto exekučné konanie v čase ich vynaloženia nachádzalo a vychádzajúc z konkrétneho obsahu týchto úkonov vo vzťahu k predmetu exekučného konania nepovažuje za trovy potrebné na účelné uplatňovanie či bránenie práva, na náhradu ktorých by bolo možné oprávneného zaviazat'. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 4MCdo 21/2009 (v Uznesení zo dňa 25. 02. 2010) v súvislosti s povinnosťou súdu rozhodujúceho o priznaní náhrady trov konania skúmať účelnosť vynaložených trov konania túto účelnosť vyložil tak, že „Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“ Súd nevidí dôvod na odchylenie sa od uvedeného výkladu účelnosti trov konania.

18. Pokiaľ ide o otázku účelnosti trov vedľajšieho účastníka, aj táto bola predmetom posudzovania zo strany súdov. Súd v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012 zo dňa 25. 04. 2012 v ktorom tento uviedol „Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v § 2 ods. 1 Stanov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.“

19. Rovnaký záver vyslovil Krajský súd v Bratislave (vid'. jeho Uznesenie zo dňa 24. 10. 2012 sp. zn. 5Co/515/2012 v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 37/2013 zo dňa 25. 02. 2013). Rozhodnutia všeobecných súdov nie sú v zmysle Ústavy SR všeobecne záväzné a dotýkajú sa len účastníkov konania, v ktorého rámci boli vydané. K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty ale neoddeliteľne patrí princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Ústavný súd Slovenskej republiky k tomu v Uznesení z 22. 11. 2011, č. k. IV. ÚS 499/2011-25 uviedol: Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v

ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

20. Podobne aj ESLP v rozsudku Beian proti Rumunsku konštatoval, že je v rozpore s princípom právnej istoty, ak súd v obdobných veciach rozhodne odlišne.

21. V prejednávanej veci súd nenašiel objektívne a presvedčivé argumenty pre odôvodnenie odchylenia sa od záverov vyššie citovaných rozhodnutí vo vzťahu k posudzovaniu účelnosti trov a konkrétne účelnosti trov vedľajšieho účastníka.

22. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je pomoc v spore účastníkovi na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupuje. Vedľajší účastník by mal byť motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil, pričom v prípade vedľajšieho účastníka akým je aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS by táto motivácia mala byť daná samým predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V prejednávanej veci však exekučné konanie neprekročilo štádium rozhodovania exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V tomto kontexte treba posudzovať aj účelnosť požadovaných trov konania vedľajším účastníkom. Súd v súvislosti so svojim záverom o nemožnosti považovať vynaložené trovy v danom prípade za účelné poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo 207/2011 zo dňa 10. 10. 2012 podľa ktorého v exekučnom konaní sa zmysel a účel vedľajšieho účastníctva, ktorým je pomoc v spore nemôže naplniť. Aj v odlišnom stanovisku sudcu JUDr. Rudolfa Čirča k tomuto rozhodnutiu sa uvádza, že pokiaľ povinný v štádiu exekučného konania, v ktorom sa ešte len rozhoduje o žiadosti o udelenie poverenia a ktoré nemá charakter sporového konania „nemôže a ani nepotrebuje vyvíjať procesnú aktivitu, a teda uplatňovať svoje procesné práva, nemôže ich mať ani subjekt, ktorý oznámi, že vstupuje do exekučného konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Nemôže sa totiž naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. Súd sa stotožňuje s týmto názorom.

23. Keďže v štádiu exekučného konania, v ktorom sa ešte len rozhoduje o žiadosti o udelenie poverenia (čo je prejednávaný prípad) sa nemôže naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“, potom je zrejmé, že ani akékoľvek trovy vynaložené vedľajším účastníkom v tomto štádiu nemôžu spĺňať kritérium účelnosti ich vynaloženia ako podmienku pre priznanie ich náhrady. Preto nebolo možné priznať ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi. Súd tu totiž neodobril vykonanie exekúcie, neudelil poverenie na jej vykonanie, v prejednávanej veci teda „pomoc“ povinnej zo strany vedľajšieho účastníka nebola vôbec potrebná, keďže tá by mala svoje miesto najskôr po udelení poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, čo sa nestalo. V tomto kontexte preto treba posudzovať aj dôvodnosť a účelnosť požadovaných trov konania vedľajším účastníkom. Keďže v štádiu exekučného konania, v ktorom sa ešte iba rozhoduje o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie povinný reálne nemá, a Exekučný poriadok dbá o to, aby ani nemal vedomosť o začatí exekučného konaní (aby nedošlo k zmareniu exekúcie), o ktorom sa má dozvedieť až po posúdení jej prípustnosti súdom, t. j. po udelení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a doručení mu upovedomenia o začatí exekúcie, ak by súd v tomto štádiu exekučného konania priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane povinného, tak by mu de facto priznal viac práv, ako má a reálne môže v tomto štádiu uplatniť sama povinný.

24. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, ani konkrétny obsah úkonov právnej služby, v súvislosti s ktorými mali trovy vzniknúť z hľadiska sledovaného cieľa, teda „pomoci v spore“ neodôvodňuje záver o ich účelnosti, keďže advokát vedľajšieho účastníka sa ani raz nevyjadril k samotnej podstate a predmetu exekučného konania, t. j. k samotnému vymáhanému nároku, k samotnej dôvodnosti či nedôvodnosti tohto konkrétneho exekučného konania. Vyjadroval sa a trovy vynakladal len v súvislosti s domáhaním sa svojej účasti v konaní. K zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia a následnému zastaveniu exekučného konania došlo v dôsledku toho, že sám súd tak ako v mnohých iných konaniach, do ktorých vedľajší účastník nevstupoval plnil svoju zákonnú povinnosť zaoberať sa tým, či nejde o prípad podľa § 44 ods. 2 veta tretia Exekučného poriadku a to dávno predtým, než vedľajší účastník zahlásil svoj vstup do konania, keďže inak by bol súd povinný do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie poveriť súdneho exekútora jej vykonaním (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), čo sa nestalo. Dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia a následného zastavenia exekučného konania nebola aktivita či argumenty alebo zistenia vedľajšieho účastníka, ale ani aktivita oprávneného vyvolaná priamo či nepriamo vstupom vedľajšieho účastníka (napr. späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie). Oprávnenému nemôže byť podľa názoru súdu uložená povinnosť hradiť trovy vedľajšieho účastníka, ktoré boli vynakladané iba na to, aby sa vedľajší účastník úspešne domohol svojej účasti v konaní, keď jeho úkony vecne, pokiaľ ide o samotnú dôvodnosť vedenia exekučného konania neobsahovali žiadne relevantné skutočnosti významné pre toto konkrétne konanie a nemali žiaden vplyv na rozhodnutie súdu a úspech povinnej. Úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré žiada priznať trovy nepriniesli vo vzťahu k podstate a predmetu exekučného konania v danom štádiu, t. j. vo vzťahu k zisťovaniu existencie či neexistencie zákonných podmienok pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadne právne argumenty alebo skutkové poznatky, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie súdu vo veci, čo súdy samo osebe považujú za dôvod nepriznania trov (viď napr. časť III Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 117/2011 zo dňa 27. 09. 2011).

25. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd uplatnené trovy vedľajšieho účastníka v danom štádiu exekučného konania nepovažuje za účelné, preto o trovách vedľajšieho účastníka na strane povinnej rozhodol tak, že ich náhradu mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia na Okresný súd Bardejov.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení. V prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.